

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Stenröjning: underhåll eller grundförbättring?

Besvär av studeranden W. angående inkomsttaxering åren 1951 och 1952. — W., som tillsammans med syskon ägde en jordbruksfastighet, yrkade avdrag för stenröjning med $\frac{1}{4}$ -del av halva totalkostnaden, vilken under 1950 uppgått till 3.900 kr och under 1951 till 14.810 kr. PN medgav intet avdrag för någotdera året. W. framhöll att röjningen i huvudsak avsett stora s. k. jordfasta stenar utan förbindelse med berggrunden, vilka under årens lopp blivit synliga ovanför markytan. TI ansåg röjningen till större delen vara hänförlig till grundförbättring men föreslog avdrag med totalt 1.200 kr av yrkade 1.950 kr. respektive 2.000 kr av yrkade 7.405 kr. TI framhöll bl. a., att med hänsyn till det större plogdjup som numera tillämpades och med nutidens större krav på att jordfasta stenar skulle helt undanskaffas finge det anses naturligt att stenröjningen till stor del avsett att förbättra åkern i förhållande till dess tidigare tillstånd. KR beslöt i enlighet med TI:s förslag. RR: ej ändring beträffande 1951 års taxering men beträffande 1952 års taxering medgavs totalt avdrag med 4.000 kr (med hänsyn till att totalkostnaden av KR beräknats till 7.405 kr i stället för rätteligen 14.810 kr). (RR:s utslag den 17/4 1958.)

Ersättningsanskaffning eller nyuppsättning m. m.

Besvär av godsägaren S. angående inkomsttaxering år 1952. — S. hade under 1951 till sin son sålt en traktor för 5.500 kr och i stället köpt en ny traktor för 12.000 kr. S. deklarerade beloppet 5.500 kr såsom inkomst och yrkade avdrag för beloppet 12.000 kr. Då den gamla traktorn kvarstannat på gården och använts i jordbruksdriften mot hyra till sonen av 2.190 kr, yrkades jämväl avdrag för hyran såsom omkostnad. TN vägrade båda avdragen men beskattade å andra sidan inte beloppet 5.500 kr. TN:s beslut fastställdes av alla överinstanserna. (RR:s utslag den 29/5 1958.)

Skattskyldighet för rörelse: man eller hustru?

Besvär av kriminalkonstapeln B. och hans hustru angående inkomsttaxering år 1952. — Mannen B. hade under flera år deklarerat inkomst av försäkringsrörelse. I denna rörelse hade även hustrun under flera år biträtt. År 1952 var det hustrun som deklarerade inkomsten av försäkringsrörelsen, varjämte hon tillgodoförde sig s. k. hustruavdrag. PN och KR ansåg att mannen B. skulle taxeras för rörelseinkomsten, därvid hustruavdraget bortföll. RR yttrade: Handlingarna i målet utvisa

att i handelsregistret den 1/7 1951 intagits anmälan om att hustrun ämnade driva rörelse under firma G. B:s försäkringsbyrå. Vidare hade makarna obestritt upplyst, att hustrun enligt kontrakt med vederbörande försäkringsbolag ägde driva försäkringsrörelse under nämnda firma samt att hon tidigare under ett flertal år skött kontorsarbetet i en av mannen bedriven försäkringsverksamhet. Med hänsyn härtill och till övriga omständigheter får hustrun anses hava från och med den 1/7 1951 drivit försäkringsverksamhet och är hon förty skattskyldig för den del av inkomsten därav, som belöper på senare hälften av nämnda år. (RR:s utslag den 11/2 1958.)

Vinst vid amorteringsköp av egna obligationer.

Besvär av Stockholms Superfosfat Fabriks AB angående inkomsttaxering år 1954. — Sedan vederbörande TN:er taxerat bolaget enligt dess deklARATIONER, anförde bolaget i besvär hos MKPN: Bolaget hade under 1953 inköpt en post egna obligationer till ett nominellt belopp av 730.000 kr. efter en kurs av 97,5 % eller 711.750 kr. Skillnaden 18.250 kr. inginge i den av bolaget redovisade vinsten för år 1953. Det nominella beloppet utgjorde enligt en till lånekontraktet fogad ränte- och amorteringstabla 1953 års hela amortering och inköpet grundade sig på kontraktets bestämmelser. De inköpta obligationerna hade använts för amortering och i vederbörlig ordning makulerats inför notarius publicus. Då inköpet vore bundet till lånekontraktets villkor och då överskott å sådant amorteringsköp icke kunde anses utgöra skattepliktig inkomst, yrkade bolaget att taxeringarna måtte nedsättas

i enlighet därmed. PN, KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 5/3 1958.)

Anm.: Av utgången i detta mål torde framgå att vinst som här avses utgör skattepliktig intäkt av rörelse. Se även diskussionen i Svensk Skattetidning 1953 s. 307 ff och 1954 s. 60 ff.

Förtäckt utdelning från fastighetsförening.

Besvär av TI och järnvägstjänstemannen G. angående G:s inkomsttaxering år 1952. — G. förvärvade år 1949 hälften av andelskapitalet i fastighetsföreningen U. Den andra hälften av andelskapitalet förvärvades samtidigt av fastighetsföreningen R. Vid förvärvet av andelarna var en föreningen U. tillhörig fastighet med ett taxeringsvärde av 200.000 kr bokförd till 190.000 kr. Under försommaren 1951 uppskrevs fastighetens värde till 200.000 kr. Under juni 1951 utdelades 10.301 kr till fastighetsföreningen R. av föreningen U., nämligen dels den vinst, som uppkommit genom uppskrivning av fastighetens värde, dels ock balanserade vinstmedel å 301 kr. Den 1/7 1951 förvärvade G. fastighetsföreningen R:s andelar i fastighetsföreningen U. PN ansåg, att G. — som uppgivit att utdelningen å 10.301 kr utgjort "gottgörelse för det inkomstbortfall, som försäljningen av andelarna medförde" — åtnjutit utdelning från fastighetsföreningen U. till belopp av 10.000 kr. KR förklarade, att G. finge anses ha åtnjutit utdelning från sistnämnda förening med allenast 5.150 kr. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 30/4 1958.)

Ränta å gåvoreverser till barn.

Besvär av fru von S. angående inkomsttaxering år 1952. — Enligt två gåvobrev bortgav fru von S. under 1945 till ettvar

av två barn, födda 1937 respektive 1941, börsnoterade aktier till ett värde av 30.200 kr. Enligt gåvobreven skulle gåvan överlämnas till viss banks notariatavdelning för att förvaltas av banken. Beträffande förvaltningen gällde bl. a. att gåvokapitalet skulle utlämnas till gåvotagaren först då denne fyllt 35 år samt att frågor om omplaceringar av kapitalet skulle avgöras av fru von S. ensam, så länge hon levde och därefter av gåvotagarens fader samt, om även han avlidit, av den person, som hon eller fadern därtill förordnat. I början av år 1947 utbytte fru von S. sagda aktier mot till barnen utfärdade skuldebrev å 33.200 kr för ettvar av barnen. — PN vägrade fru von S. avdrag med 3.984 kr för ränta å skuldebreven till barnen. KR: ej ändring. RR (två ledamöter) yttrade: På grund av de i gåvobreven gjorda förbehållen om rätt att omplacera de bortgivna aktierna samt det därefter gjorda utbytet av dessa mot av fru von S. till barnen utfärdade skuldebrev måste

skuldebreven anses innefatta utfästelse om gåva samt gäldandet av den i skuldebreven utfästa räntan anses hänförlig till sådan periodisk utbetalning, som avses i 20 § och 46 § 2 mom. KL. Förty och då barnen under beskattningsåret tillhört fru von S:s hushåll, lämnar RR besvären utan bifall. — En tredje ledamot kom till samma slut, enär den i februari vidtagna transaktionen vore så att anse, som om fru von S. därigenom återtagit den tidigare till barnen gjorda gåvan av aktier och i stället till dem som gåva överlämnat av henne utställda skuldebrev samt vid nämnda förhållande gäldandet av ränta enligt skuldebreven vore att hänföra till sådana utbetalningar, som i 20 § KL förklarats icke vara avdragsgilla. En ledamot ansåg laga grund saknas att vägra fru von S. avdrag för räntan till barnen, enär i målet icke ens påståtts av de av fru von S. i form av aktier lämnade gåvorna till barnen ej blivit fullbordade. (RR:s utslag den 29/5 1958.)

**Då Skattenytt med detta häfte
avslutar sin åttonde årgång,
vill redaktionen
till tidskriftens alla gynnare,
medarbetare, prenumeranter och läsare
framföra ett varmt tack för år 1958
och en tillönskan om**

En god jul och Ett i allo lyckosamt

1959

Redaktionens förhoppning är, att tidskriften även i fortsättningen skall få röna samma intresse som hittills. Redaktionens ärliga strävan skall vara att även under nästa år tillhandahålla en tidskrift, som motsvarar läsarnas berättigade krav på ett förstklassigt skatte- och taxeringsorgan.